

РЕШЕНИЕ

№ 27377

гр. София, 08.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в публично заседание на 18.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6288** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46 от Закона за чужденците в Република България/ЗЧРБ/, вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Е. А., турски гражданин, род. На 11.05.1979г. В Република Т. против заповед №4536 РАМ-152/30.04.26г. На Началника на ГПУ С. на началник ГПУ С., с която на основание чл.42, ал.1 т.2, вр.чл.10, ал.1, т.4 от ЗЧРБ му е наложена принудителна административна мярка/ПАМ/ - „експулсиране“ .

Жалбоподателят, редовно призован, чрез адв. Д., не се явява и не се представлява. В писмена молба поддържа жалбата на инвокираните в нея основания.

Ответникът - Началник ГПУ С., редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

От фактическа и правна страна.

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от лице, което има правен интерес, съдържа необходимите форма и реквизити, поради което е допустима:

Разгледана по същество е неоснователна, при следните съображения:

С процесната заповед №4536 РАМ-152/30.04.26г. На Началника на ГПУ С. н на основание чл.42, ал.1 т.2, вр.чл.10, ал.1, т.4 от ЗЧРБ на Е. А., турски гражданин, род. На 11.05.1979г. В Република Т. на основание чл.42, ал.1 т.2, вр.чл.10, ал.1, т.4 от ЗЧРБ е наложена принудителна административна мярка/ПАМ/ - „експулсиране“ . Мотив за прилагане на ПАМ са данни за

действия на А. против националната сигурност като административният орган се позовава на доводите, изложени в предложението рег.№4536р-14094/27.04.26г. На Началник група ГКПП "Капитан А."

При тези данни се налагат следните правни изводи:

На първо място, заповед №4536 ПАМ-152/30.04.26г. На Началника на ГПУ С. е издадена от компетентен орган - Началник на ГПУ С., съобразно правилото на чл.44, ал.1 ЗЧРБ.

На следващо място, заповедта е издадена и в съответствие с приложимия материален закон, при следните съображения:

Като основание и материалноправна предпоставка за издаване на заповедта е посочена нормата на чл.42, ал.1, т.2 ЗЧРБ, според която експулсиране на чужденец се налага, когато са налице основания по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4 ЗЧРБ.

Посочено е, че са налице данни за действия на жалбоподателя против националната сигурност и се препраща към мотивите на предложението рег.№4536р-14094/27.04.26г. На Началник група ГКПП "Капитан А."

Тези факти се обосновават правно с разпоредбата на чл.41, т.1 от ЗЧРБ. Текстът задължава компетентния орган да наложи посочената ПАМ, когато лице /чужд гражданин/, не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред, т.е. тук органът действа при обвързана компетентност. При наличие на релевираните в нормата факти се следва и предвиденото в нея-издаване на акт за налагане на ПАМ по чл.39а, т.2 ЗЧРБ.

Принудителната административна мярка по този текст безспорно е насочена против волята на лицето, но тя е изрично предвидена от закона и се свързва със защита на права и законни интереси на гражданите на страната, вкл. и на интересите на държавата. Пред АО са представени неоспорими данни, че жалбоподателят извършва нарушение на граничния режим, установен от Р.България за влизане в нейните предели и не през установеното за това място. Жалбоподателят и неговият довереник не удостоверяват по никакъв начин, че на посочената в заповедта дата и час има законно преминаване на държавната граница. С оглед на което, съдът намира, че тези констатации на административния орган остават не оборени от обжалвания нито пред АО, нито в рамките на съдебното производство.

В този смисъл установените по делото факти, както ги визираща органът, следва да се приемат за несъмнени, като кореспондиращи на данните, изведени от доказателствата по делото. Същите са правилно подведени под визираната правна норма, с оглед на което следва да се приеме, че заповедта се явява и правилна. Безспорно е налице влизане в пределите на Р.България не по законоустановения ред, т.е. без надлежно разрешение и не през установените за това места.

Законодателят изрично предвижда случаите, при които наложените принудителни административни мерки по ЗЧРБ се отменят, а именно принудителните административни мерки "принудително отвеждане до границата", "експулсиране" и "забрана за влизане в страната" се отменят, когато на чужденеца е предоставено убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут. В случая такъв статут няма предоставен. При това положение релевантното за спора е, че се установява и доказва влизане в страната без разрешение за това от надлежните органи и не през установените места от жалбоподателя, т.е. навлизане в страната не по законоустановения ред, което е предпоставка за налагането на ПАМ по чл.41, т.1 ЗЧРБ.

При издаване на обжалваната заповед са спазени административно-производствените правила и материално-правните разпоредби. Административният орган е изпълнил задължението си за фактическо и правно мотивиране на индивидуалния административен акт. Същият е съобщен на

засегнатото лице-чужд гражданин, в присъствието на преводач. Посочените в акта факти са визирани от правната норма на чл.41, т.1 от ЗЧРБ, което обосновава извод за законосъобразност и правилност на заповедта.

Що се касае до наведените в жалбата доводи в частта относно налагане на забрана за влизане и пребиваване на територията на държава членка на ЕС, съдът не констатира налагането на такава забрана. Действително, в мотивите на заповедта е посочен този законов текст, но липсва диспозитива в този смисъл. Поради това и съдът се явява десезиран с произнасяне по така наведените от процесуалния представител на жалбоподател доводи в частта касаеща налагане на забрана за влизане и пребиваване на територията на държава членка на ЕС.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този резултат разности на жалбоподателя не се следват.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. А., турски гражданин, род. На 11.05.1979г. В Република Т. против заповед №4536 РАМ-152/30.04.26г. На Началника на ГПУ С. на началник ГПУ С., с която на основание чл.42, ал.1 т.2, вр.чл.10, ал.1, т.4 от ЗЧРБ му е наложена принудителна административна мярка/ПАМ/ - „експулсиране“ .

Решението е подлежи на обжалване в 14 дневен срок пред ВАС.